

R.M. Mc Cheyne

DE GELOVIGE EEN ZEGEN DE ONGELOVIGE EEN VLOEK

„En het zal geschieden, gelijk als gij, o huis van Juda! en gij, o huis Israëls! geweest zijt een vloek onder de heidenen, also zal Ik ulieden behoeden, en gij zult een zegening wezen.” Zach. 8 : 13

1. Onbekeerde mensen zijn een vloek door hun voorbeeld.

Dit is waar, hetzij dat zij zich uiterlijk welvoeglijk en zedig gedragen, of dat zij openlijk in zonde en ongerechtigheid leven.

1. Indien zij uiterlijk zedige mensen zijn, dan worden zij algemeen zeer geacht door de wereld. Hun voorbeeld wordt dus niet alleen gevolgd, maar zelfs zonder bezwaar. Hoewel zij geen liefde tot Christus hebben, en geen huisgodsdienst houden; hoewel zij hun kinderen nooit over de weg van de zaligheid spreken en nooit in stilte tot God bidden, zo worden zij toch als voorbeelden gesteld ter navolging waardig, omdat zij uiterlijk eerlijke, matige en achtenswaardige mensen zijn. Zelfs gelovigen denken dikwijls, dat zij en hun kinderen in hun gezelschap veilig zijn. Deze mensen zijn aan de wit gepleisterde graven gelijk; men loopt over dezelve zonder vrees. Zij weten niet, dat zij van binnen vol zijn van doodsbeenderen en alle onreinheid. O, welk een vloek zijn uiterlijk vrome en toch onbekeerde mensen voor hen, waarmee zij omgaan!

2. Maar onbekeerde mensen zijn door hun voorbeeld nog meer een vloek, wanneer zij openlijk in de zonde leven.

1ste. Zij zijn een vloek voor hun kinderen, voor hun dienstboden en voor hun burens, doordien zij hen tot dezelfde zonde verleiden. Evenals een melaats man een vloek is voor degenen bij wie hij komt, omdat hij het bederf aan allen overbrengt, zo is een goddeloos mens aanstekend voor degenen die om hem zijn. Niets leert zo gauw als het voorbeeld. Hoe gemakkelijk nemen de kinderen de vloeken over, die zij hun ouders horen gebruiken! En deze vloek is oneindig; ieder mens staat in het midden van een vriendenkring, en aan ieder van hen deelt hij het grote bederf mede, dat in zijn eigen hart woont. Ieder van deze vrienden staat wederom in het midden van een andere kring, aan wie hij dit zelfde bederf overbrengt en alzo kan een onbekeerde zondaar voor duizenden een vloek zijn. Ja, zelfs wanneer hij zijn ogen opendoet in de hel, dan kan het bederf, waarvan hij de oorsprong was, nog vorderingen maken bij duizenden, die hij op

aarde achterliet. O broeders, het is een verschrikkelijke gedachte, dat een onbekeerd mens, die in de hel is, nog een vloek op aarde kan wezen!

2e. Zij zijn een vloek voor hen, die met hen zondigen.

Tegenwerping. *Mijn vrienden zijn reeds zondig, en omdat ik nu dezelfde zonde met hen bedrijf, zo is het mijn schuld niet, dat zij zondaars zijn.*

Antwoord. Dat is waar, het is uw schuld niet, dat zij zondaars zijn, maar het is uw schuld als zij groter zondaars worden. Denkt u niet dat het zonde is, kwaad erger te maken? Is het geen kwaad hen tot in het diepste van de hel te vernederen? Nu, dit doet iedere zondaar door zijn voorbeeld. Niets wekt iemand zozeer tot zonde op als het voorbeeld. Wanneer zovelen de brede weg bewandelen, dan wordt het zeer gemakkelijk. Hoe menigeen zou heden een matig man geworden zijn, indien zijn metgezellen hem niet de fles hadden aangeboden! Hoe menigeen zou zich bekeerd hebben op de stem van Christus, indien zijn vrienden hem niet hadden uitgelachen! O, welk een vloek is het voorbeeld van een onbekeerde!

3. Zij zijn een vloek voor de matige, welvoegelijke, onbekeerde mensen. Deze mensen willen niet met hen in alles meedoen. Zij staan ter zijde, zijn verontwaardigd door deze openlijke zonde en zeggen in hun hart: 'Ik dank God, dat ik niet ben gelijk andere mensen rovers, onrechtvaardigen, overspelers. Ik ben zeker op de rechte weg, want ik ben zo geheel verschillend van deze zondaars.' O broeders, wie weet hoeveel onbekeerde zielen, die nooit in gemeenschap met Christus leefden en die niet wisten wat het was de Geest van Christus in zich te hebben, verhard zijn geworden door een dodelijke vrede bij het gezicht van degenen, die openlijk in de zonde leefden! O, welk een vloek is een openbaar zondaar voor de gehele wereld!

Broeders, bent u onbekeerd? dan bent u tot nu toe uw gehele leven lang een vloek geweest. U bent welvoegelijk, matig en geëerd door de wereld, maar toch onbekeerd. U hebt geen liefde tot Christus, geen huisgodsdienst, geen stil gebed. Ziet u niet in, welk een wegwijnend bederf u om u heen veroorzaakt hebt? Zie op uw kinderen en op uw dienstboden, hebt u hen niet koud als ijs gemaakt, gelijk u zelf zijt? Of misschien hebt u in een geliefkoosde zonde geleefd? Ziet u niet hoe u allen, die om u zijn, besmet hebt? Hebben sommigen van uw kinderen of burenen niet dezelfde zonde geleerd? Ziet u zelfs niet enigen, die erger geworden zijn sedert ge u aan hen aansloot? Zij waren gelijk aan mensen, die aan de rand van een helling stonden; u gaf hun een stoot en maakte dat zij harder liepen. O, hoevelen zijn heden in de hel, die u vloeken omdat u hen geleerd hebt te zondigen en hen daarin geholpen hebt. Sta stil, arme ziel! voordat u verder gaat met zondigen. Denkt u niet, dat uw eigen vloek zwaar genoeg zal zijn om u nog met die van anderen te beladen? De rijke man in de hel verlangde niets dat zijn vijf broeders daar ook kwamen, en o, hebt u minder medelijden met uw vrienden dan een ziel in de hel? U mag geen medelijden met uw eigen ziel hebben, of misschien denkt u dat u trachten wilt de toorn van God te kunnen verdragen. Maar hebt u dan geen medelijden met uw kleine kinderen? U kunt niet verdragen hen op aarde te horen schreien, hoe zult u het kunnen aanhoren als zij in de hel zijn?

II. Onbekeerde mensen zijn een vloek, doordien zij een onnutte plaats op de aarde beslaan.

Evenals de vijgenboom een vloek was voor de andere bomen van de hof, omdat al de tijd en moeite en zorg, die men aan hem besteedde, aan hen had kunnen gedaan worden, zo zijn onbekeerde mensen, die geen vrucht in God voortbrengen, een vloek voor degenen die hen omringen; zij nemen te veel plaats en zorg in Gods Kerk in. Evenals een knaap, die op school niet leren wil, een vloek is voor de gehele school, omdat hij zoveel tijd en zorg van de meester vereist, die aan de andere jongens beter kon besteed worden, zo zijn onbekeerde mensen een vloek voor anderen, omdat zij zoveel zorg van de leraars vereisen. Evenals de boosdoeners een vloek zijn voor hun streek, niet alleen door hun voorbeeld, maar om de zorg en kosten, die men voor hen moet hebben, de duizenden guldens die uitgegeven worden om gevangenen, rechters en officieren te betalen, en die voor andere nuttige inrichtingen hadden kunnen gebruikt worden, zo zijn onbekeerde mensen een vloek in iedere gemeente, daar zij al de tijd en de zorg van de leraar vereisen, die had kunnen gebruikt worden om de kinderen Gods te helpen. Evenals een verdwaald schaap een vloek is voor de gehele kudde want de herder moet de negenennegentig in de woestijn laten, en het verlorene gaan zoeken. Hij moet het zoeken op de bergen en in de valleien en vindt het misschien nog niet. Zo zijn verloren zondaars een vloek voor het volk Gods, doordat zij zoveel tijd en zorg van de herder vereisen om hen te zoeken.

De achteruitgang in de staat van gelovigen heden ten dage is alleen daaraan toe te schrijven. Er is zoveel tijd en moeite aan de verdorde vijgenboom besteed, dat de kostbare wijngaard bloot en onaangekweekt is. Wanneer een ziel tot Christus gebracht is, dan is zij in alles nog een pasgeboren kind, en heeft behoefte om met melk gevoed te worden en vereist veel zorg. Maar leraars kunnen niet alles doen, en hoe dikwijls laten zij die ziel aan zichzelf over, wetende dat zij behouden is, en wijden hun arbeid aan onbekeerde zielen! God zegende de man, die het zich tot regel stelde, om nooit een preek te doen zonder een woord tot arme onbekeerde zielen te richten. Maar zie eens, hoeveel tijd en moeite kost ons dit! Welk een vloek zijn dus onbekeerde zondaars voor Gods Kerk!

Bent u onbekeerd? Dan bent ge uw gehele leven door tot op deze dag een vloek geweest. Hoeveel preken zijn voor u gedaan! Hoeveel gebeden werden voor u door de leraar tot God opgezonden! Hoeveel arbeid en moeite heeft hij aan u ten koste gelegd! En bent u nog onbekeerd? O, bekleedt u dan niet een onnutte plaats op aarde? Bent u dan niet een vloek?

III. Onbekeerde mensen zijn onwillekeurig een vloek door niets goeds te doen.

De mens is gezellig. Het is niet goed voor de mens dat hij alleen is; daarom heeft God ons in huisgezinnen, in vriendenkringen, in streken geplaatst, opdat de een voor de ander tot een zegen moge zijn. Maar onbekeerde mensen doen anderen geen goed; zij beantwoorden niet aan het doel, waarvoor zij in de wereld geplaatst zijn, en alzo zijn zij een vloek.

De zon is in het midden van het planetenstelsel geplaatst om rondom zich licht en warmte te verspreiden. Maar indien zij het doel uit het oog verloor, waarvoor zij daar geplaatst is, en al haar stralen voor haar zelf behield, in plaats van licht en warmte aan

de aarde te geven, dan zou zij een vloek in plaats van een zegen zijn. Zo zijn onbekeerde mensen zij doen geen goed, zij houden alles wat zij hebben voor zichzelf; gelijk droog zand nemen zij zon en regen tot zich, maar geven noch bloesem noch vrucht.

1. De mensen hechtten veel aan de liefde van anderen. Dit is een bijzondere gave Gods, ons gegeven opdat wij elkander tot hemelse dingen zouden opwekken. Maar onbekeerde mensen gebruiken deze gave niet. Zij gebruiken dezelve dikwijls om anderen tot zonde te verleiden. Maar zij gebruiken haar nooit om anderen tot Christus te brengen. Onbekeerde ouders gebruiken deze gave nooit om hun kinderen tot de Heere te brengen. O, welk een vloek zijn zij voor hen in plaats van een zegen.

2. De mensen hebben geld. Deze gave heeft God ons gegeven opdat wij dezelve tot Zijn dienst zouden gebruiken. Maar onbekeerde mensen gebruiken hun geld nooit voor Christus. God maakt er hen rentmeesters van, maar zij bedriegen God en de mensen. Zij zeggen dat het hun eigendom is, en dat zij er naar hun welgevallen mee mogen handelen.

3. De mensen mogen voor elkander bidden. God wil dat alle Christenen gelijk Christus zijn, voor elkander en voor de wereld biddende. Maar de onbekeerde mensen bidden nooit voor anderen. Zij verlangen het ook niet. De meeste onbekeerde ouders bidden nooit voor hun kinderen; de meeste onbekeerde kinderen bidden nooit voor hun ouders. Welk een vloek zijn zij voor elkander! Werkelijk, de liefdebeloningen des bozen zijn wreed.

Maar ik haast mij om u de omkering aan te tonen, die in het hart van een onbekeerde plaats vindt als hij veranderd wordt; dan wordt dit woord bevestigd, dat hij een even grote zegen wordt als hij vroeger een vloek was.

IV. *Een bekeerd mens is een zegen door zijn voorbeeld.*

1. Zijn bekering tot Christus is dikwijls een grote zegen t,nt opwekking van anderen. Toen Naomi tot God ging en tot Zijn volk, toen ontwaakte ook in Ruth de begeerte om haar aan te kleven. Wanneer God de Joden in het laatste van de dagen zal opwekken, dan „zullen tien mannen uit allerlei tongen van de heidenen de slip grijpen van een Joodse man, zeggende: Wij zullen met ulieden gaan, want wij hebben gehoord, dat God met ulieden is.” (Zach. 8 : 23). Wanneer een onbekeerd mens werkelijk door God aan zichzelf ontdekt wordt, en wanneer het hart onder het gevoel van zonde bezwaard is, dan is het werkelijk een ontzettend gezicht voor degenen die hem omringen. Een bekering kan dikwijls veel teweeg brengen.

Tegenwerping. *Bekering is een werk van God.*

Antwoord.

1. De bekering is werkelijk een werk Gods, en toch gebruikt Hij er natuurlijke middelen voor. Er is geen krachtiger middel dan het voorbeeld. Wanneer ouders bekeerd worden, dan zeggen de kinderen: zullen wij achterblijven en verloren gaan? Wanneer een kind bekeerd wordt, dan denken de ouders: zal ons dierbaar kind zalig worden en zullen wij buiten geworpen worden? Op deze wijze worden er dikwijls twee of drie in een huisgezin bekeerd en dikwijls een gehele familie.

2. En zijn bekering is het niet alleen, die anderen overtuigt om zich ook te bekeren, maar de vrede en de vreugde, die hij door het geloof ontvangt, overreedt anderen om ook in Jezus te geloven. Kom met ons, zegt Hij, en wij zullen u het goede doen zien.

Ieder gelovige is. een toonbeeld van genade, een wegwijzer tot de stad van de toevlucht. Wanneer de ziel in gemeenschap met Christus leeft, wanneer zij de vrede gevoelt van de vergeving van de zonden, wie kan dan op die kalme ziel neerzien zonder de gedachte bij zich te voelen opkomen: o, dat ik die vrede en die vreugde kende! Zijn aangezicht straalt van vrede en vreugde; zijn oog, zo vol van hemels medelijden, is een voorspraak voor arme zondaars, en hij zegt: We waren eenmaal zoals gij. O, welk een zegen is een gelukkig gelovige voor allen die hem kennen!

3. Maar door het voorbeeld van zijn heilig leven is hij een nog groter zegen. Meestal is de vrede van een gelovige inwendig. Hij is te zwak om de wereld tegenstand te kunnen bieden. Dikwijls zijn de woorden van een gelovige zwak en weinig en hebben geen uitwerking. Maar toch heeft een heilig leven een macht, die tot zegen kan zijn. Evenals u een stille rivier naar de zee ziet stromen, langs uitgestrekte bossen en zandbanken, zonder het geweld van de ruisende golven en toch de gehele vlakte met haar vruchtbaar water besproeiende, alzo is ook de gelovige in Jezus. Zijn stem moge op de straten niet gehoord worden, hij moge onbekend zijn met de politiek van de wereld, ongezien zijn, er moge niet van zijn dagelijkse vorderingen naar de eeuwigheid gesproken worden; toch bestrooit hij zijn pad met de bloemen van het paradijs.

Hoe menige gelovige vrouw overtuigt haar man zonder het Woord, wanneer hij haar kuise gesprekken, met vreze gemengd, aanhoort, haar zachtmoedige en stille geest ziet, die kostelijk is voor God!

Bent u bekeerd? Welnu, dan bent u een zegen. Denk aan de woorden van Christus: „Keer weer naar uw huis en vertel wat grote dingen u God gedaan heeft en Zich over u ontfermd heeft.” (Luk. 8 : 39).

V. Een bekeerd man is een zegen, omdat Gods zegen op hem rust.

Toen de ark Gods in het huis van Obed-Edom den Hethiet gebracht werd en aldaar drie maanden bleef, toen werd er gezegd dat God Obed-Edom, zijn huis en alles wat hij had, zegende. Ieder gelovige is gelijk aan een arke Gods, waarin hij Zijn Wet verbergt; ieder gelovige is een tempel van de Heilige Geest. Het is goed een gelovige in ons huis te ontvangen; want Gods zegen gaat met hem mede. Deze belofte is bewaarheid: „Gezegend is hij die u zegent, en vervloekt die u vloekt.

U herinnert u van de zondvloed af dat Cham behouden werd in de ark, en niet met de boze wereld omkwam, omdat hij tot het huisgezin van de rechtvaardige Noach behoorde. Zonder twijfel is er onder ons een goddeloze zoon, die gespaard blijft ter wille van zijn vrome vader.

U herinnert u hoe Sodom zou gespaard geworden zijn, indien er tien rechtvaardigen in de stad gevonden waren geweest en hoe de engel tot Lot zei: „Ik kan niets doen totdat u daarheen zult gevlucht zijn.” Zonder twijfel wordt de stad, waarin wij wonen, gespaard om de wil van de weinige kinderen Gods; die er in zijn. Neem hen weg en Gods wraak zou ongetwijfeld op de stad neerdalen. Hoe weinig denkt u er aan, mijn onbekeerde vrienden, dat u het aan de kinderen Gods te danken hebt, dat u niet heden in de hel bent.

U herinnert u hoe een arme weduwe van Sarepta Elia in haar huis ontving en hoe zij om zijnentwil gezegend werd; want het meel in het vat verteerde niet en de olie van de kruik ontbrak niet, en haar zoon werd weer levend gemaakt door het gebed van Elia. O

broeders, draagt zorg de kinderen Gods te onderhouden. U zult in hen engelen ontdekken. Waar ooit een kind Gods zijn moge, Gods oog is aan die plaats bij dag en bij nacht. O, het is goed gemeenschap met de kinderen Gods te hebben opdat wij in hun zegeningen mogen delen. Die hen ontvangt, ontvangt Jezus. Gezegend is hij die hen zegent, en vervloekt die hen vloekt!

VI. *Een bekeerd mens is een zegen door zijn daden en gebeden.*

Toen hij zonder Christus in de wereld was, leefde hij alleen voor zichzelf. Maar nu door het bloed van Christus veranderd zijnde, leeft hij alleen voor anderen. Hij wordt een kaars en beschijnt allen die in huis zijn. Hij is naar het beeld Gods veranderd. God doet Zijn zegeningen gedurig op hem neerdalen en de gelovige vindt het zaliger te geven dan te ontvangen.

Abraham was, vóór zijn bekering, ongetwijfeld zo ook baatzuchtig en goddeloos als een onbekeerde onder ons. Zonder twijfel dacht hij het beneden zich huisgodsdienst te houden, of zijn kinderen en dienstboden de Heere te leren kennen. In deze dingen was hij waarschijnlijk even koud en baatzuchtig als de meesten onder ons. Maar merk de verandering op. Toen Abraham een kind Gods werd, bouwde hij de Heere een altaar overal waar hij ging. En ofschoon hij honderden van knechten onder zich had, zo droeg hij veel zorg voor hun zielen. God zei: „Want ik weet dat hij zijn knechten en zijn huis na hem zal bevelen om Mijn inzettingen te houden.” Vroeger was hij een vloek geweest; nu was hij een zegen.

Dorkas was waarschijnlijk vóór haar bekering even baatzuchtig en wereldsgezind als onbekeerd mensen. Waarschijnlijk achtte zij het beneden zich om klederen voor de armen te maken en zij was zonder twijfel in deze dingen even belangzuchtig als wij. Maar merk de verandering op. Toen zij een kind Gods werd, toen was het haar een vreugde om goed te doen en aan anderen uit te delen. Deze vrouw was vol van goede werken en aalmoezen, die zij deed. Vroeger was zij een vloek geweest, maar nu was zij een zegen.

Paulus was vóór zijn bekering een groot vijand van de waarheid en een wreed vervolger van de Christenen gelijk de meeste onbekeerde mensen. „Ik dacht dat ik veel moest spreken tegen de naam van Jezus van Nazareth. Ik was een godslasteraar en een vervolger en een verdrukker.” Maar merk de verandering op toen hij een kind Gods werd. „Want ik verlang om u te zien.” (Rom. 1 : 11). „Ik wil mij graag voor ulieden opofferen.”

Bent u bekeerd? Zie dan toe dat u tot een zegen wordt. Eenmaal was u een vloek zie toe dat u tot een grote zegen wordt.

Waarde Christenen, heden breng ik u in gedachtenis de afscheidswaarden van Christus: „Gaat heen in de gehele wereld en predikt het Evangelie aan alle creaturen.” De gehele wereld is de grenspaal van uw zegen. Eenmaal was u een vloek zonder een grenspaal, nu zult u een zegen worden ook zonder grenspaal.

En de verandering is niet alleen openbaar in zijn daden, maar ook in zijn gebed. Behouden zijnde, wordt hij gelijk Christus, de Middelaar. En daarom is hij een zegen. Vroeger bad hij nooit voor zijn vrienden, zelfs niet voor Gods kinderen. Maar nu tot God gebracht zijnde, bidt hij en zijn gebed wordt verhoord.

U herinnert u hoe Abraham voor Abimelech bad en God genas Abimelech en zijn ganse huis. Was Abraham niet tot een zegen?

U herinnert u hoe Mozes zijn handen uitgestrekt hield tot aan de ondergang van de zon, en Israël zegevierde over Amalek. Was Mozes niet tot een zegen?

U herinnert uzelf hoe Elisa tot de Heere bad en het kind van de Sunamitische werd weer levend. Was Elisa niet tot een zegen?

U herinnert u hoe Elia, een man van gelijke bewegingen als wij, vuriglijk bad dat het niet zou regenen, en het regende niet gedurende drie jaren en zes maanden. En hij bad wederom, en de hemel gaf regen en de aarde bracht vrucht voort. Was hij niet tot een zegen?

U herinnert uzelf hoe Daniël voor Jeruzalem bad en God verhoorde hem terwijl hij nog sprak. Was Daniël niet tot een zegen?

O, mijn onbekeerde vrienden, hoe weinig weet u wat u aan het gebed van de verachte gelovige te danken hebt. Indien er niet sommigen onder u waren die u niet kent, wier taal u veracht, wier gebeden des nachts uit hun nederige woning ongezien en ongehoord tot die Ene, die nooit sluimert, opgezonden werden, om van Hem te vragen dat u nog gespaard mocht blijven en dat er een zegen op onze prediking onder u mocht rusten, hoevelen van u zouden dan reeds heden hun ogen opendoen in die andere wereld, waar geen prediking of voorspraak meer is, waar alle hoop is verdwenen!

Besluit. Sommigen van u denken dat zij bekeerd zijn. Welnu, bent u tot een zegen geworden? Eenmaal was u een vloek, bent u nu een zegen? Eenmaal was u gelijk aan de upasboom, die een dodelijke schaduw wierp op alles dat onder hem zat; indien u een kind Gods bent, dan bent u gelijk aan de appelboom, die tussen de andere bomen van het woud staat: uw schaduw zal liefelijk en uw vrucht zoet zijn. Eenmaal was u als een bedorven voorwerp, dat een vergiftige lucht van zich gaf; nu is uw naam als olie, die uitgegoten wordt. Eenmaal was u het middelpunt van een vriendenkring, aan wie u de besmetting van de zonde overbracht zo dikwijls als u hen zag; wanneer u nu uit uw binnenkamer komt en plaats neemt in uw huiselijke kring, dan is uw aangezicht bestraald gelijk als van een die met Jezus op de berg was. En wanneer ge u aan de wereld vertoont, dan is het: „als het aangezicht eens engels.”

Broeders, ziet toe dat het zo met u zij. U bent op een bijzondere wijze behouden, wees ook een bijzonder volk, ijverig in goede werken. Bedenkt hoe lang u een vloek geweest zijt; ziet toe dat u nu een even grote zegen wordt. U hebt wellicht vele zielen doen verloren gaan; ziet toe dat u er nu velen behoudt.

En u onbekeerden, bedenkt dat ge u niet met de gelovigen moet ophouden, tenzij dat u met hen gaan wilt. „Raakt Mijn gezalfde niet aan, en doet Mijn profeten geen kwaad.” „Gezegend is hij die hen zegent, en vervloekt die hen vervloekt.” „En zo wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, ergert, het ware hem beter dat een molensteen om zijn hals gedaan ware, en dat hij in de zee geworpen ware.” (Markus 9 : 42).